

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2018)0089

2019. gada budžeta pamatnostādnes — III iedaļa

Eiropas Parlamenta 2018. gada 15. marta rezolūcija par 2019. gada budžeta izstrādes vispārējām pamatnostādnēm, III iedaļa — Komisija (2017/2286(BUD))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu³;
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 26. maija Lēmumu 2014/335/ES, Euratom par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu⁴,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējo budžetu⁵ un tam pievienotos Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgos paziņojumus,
- ņemot vērā Padomes 2018. gada 20. februāra secinājumus par budžeta pamatnostādnēm 2019. gadam (06315/2018),
- ņemot vērā Reglamenta 86.a pantu,

¹ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

² OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

³ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁴ OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.

⁵ OV L 57, 28.2.2018., 1. lpp.

- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0062/2018),
- A. tā kā sarunas par Savienības 2019. gada budžetu, kas būs pēdējais budžets pašreizējā Parlamenta sasaukuma laikā, notiks vienlaikus ar sarunām par nākamo daudzgadu finanšu shēmu (DFS) un ES pašu resursu sistēmas reformu; tā kā 2019. gads būs 2014.–2020. gada DFS darbības sestais gads;
- B. tā kā abām budžeta lēmējinstiūcijas iestādēm būtu jācenšas Samierināšanas komitejā panākt vērienīgu un visaptverošu vienošanos par 2019. gada budžetu, lai pozitīvi ietekmētu paralēli notiekošās sarunas un nodrošinātu iespēju līdz šā Parlamenta sasaukuma beigām panākt vienošanos par DFS pēc 2020. gada un pašu resursiem;
- C. tā kā saskaņā ar 2017. gada decembra vienošanos sākt otrā posma sarunas *Brexit* procesam nevajadzētu tieši ietekmēt 2019. gada budžetu, jo ES un Apvienotās Karalistes kopīgajā ziņojumā¹ ir teikts, ka Apvienotā Karaliste dos ieguldījumu un piedalīsies Savienības 2019. un 2020. gada budžeta izpildē tā, it kā joprojām būtu Savienības sastāvā;
- D. tā kā populistiskas un ekstrēmistu kustības visās dalībvalstīs ir sniegušas un veicinājušas maldinošu informāciju par ES un tās budžetu, aktualizējot nepieciešamību pēc labākas un pārredzamākas informācijas;
- E. tā kā pēc finanšu, sociālās un ekonomiskās krīzes pārvaldības, ko pilsoņi gadiem ilgi uztvēra negatīvi, patlaban ekonomikas perspektīvas uzlabojas, pateicoties centieniem novirzīt Eiropu uz ekonomikas atlabšanas ceļa, un tas dod iespēju plānot dāsnāku budžetu;
- F. tā kā pēdējos dažos gados Padome ir vairākkārt nonākusi pretrunā pati ar sevi, izvirzot Eiropas Savienībai jaunas politiskās prioritātes, bet nevēloties nodrošināt jaunas apropriācijas to finansēšanai; tā kā jaunas politiskās prioritātes un nākamie ES risināmie jautājumi būtu jāfinansē no jaunām apropriācijām, nevis samazinot līdzekļus programmām, kuras jau tiek sekmīgi īstenotas;
- G. tā kā, tuvojoties pašreizējā finanšu plānošanas perioda beigām, daudzgadu programmu īstenošana sasniegs optimālo tempu un tādēļ palielinās vajadzība pēc atbilstošiem finanšu līdzekļiem,

Reaģēšana uz ES risināmiem problēmjautājumiem un iedzīvotāju gaidas

1. pieņem zināšanai atlabšanu no finanšu, ekonomiskās un sociālās krīzes sekām, kuru veicināja ES un dalībvalstu centieni radīt izaugsmi un darbvietas, kas ir jākonsolidē vēl vairāk, lai radītu pozitīvu ietekmi uz ES iedzīvotāju ikdienas dzīvi, jo daudzus no šiem iedzīvotājiem krīze smagi skāra vairākus gadus; prasa īpašu uzmanību pievērst jauniešiem un cilvēkiem, kuriem draud nabadzība vai bezdarbs, lai nodrošinātu, ka viņi jūt labvēlīgu ietekmi, tādējādi novēršot sociālās un reģionālās nevienlīdzības turpmāku paplašināšanos; šajā sakarībā uzsver, ka īpaša uzmanība tomēr būtu jāpievērš dažādu reģionu spējai izmantot iespējas, ko sniedz izaugsmes paātrināšanās;

¹ Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes valdības sarunu vedēju 2017. gada 8. decembra kopīgais ziņojums par progresu sarunu pirmajā posmā saskaņā ar LES 50. pantu par Apvienotās Karalistes sakārtotu izstāšanos no Eiropas Savienības, TF50 (2017) 19 — Komisijas paziņojums ES 27.

2. uzsver, ka saskaņā ar Eirostata datiem un pretrunā populistiskajam vēstījumam ES iedzīvotāji ir optimistiski noskaņoti attiecībā uz ES nākotni; uzsver, ka Savienībai būtu jāizpilda savi uzdevumi un pienākumi un jādara vairāk, lai uzlabotu iedzīvotāju dzīvi — gan tagad, gan turpmāk —, bet arī jāizstāv viņi pret netaisnīgām tirdzniecības un ekonomiskām praksēm globālajā tirgū, vienlaikus palīdzot viņiem baudīt šī tirgus sniegtās priekšrocības; uzsver, ka ir jānovērš klimata pārmaiņu radītās problēmas un starptautiskās drošības apdraudējumi; uzskata — lai piepildītu šīs cerības un izpildītu saistības, ES savas kompetences robežās ir jāsasniedz labāki rezultāti, atbalstot ilgtspējīgas izaugsmes nodrošināšanu un darbvietu izveidi un mazinot dzīves līmeņa atšķirības starp ES iedzīvotājiem visos tās reģionos, vienlaikus pilnībā ievērojot stratēģiju “Eiropa 2020”, ANO ilgtspējīgas attīstības mērķus un Parīzes nolīgumu; uzsver, ka Eiropas ekonomika un ES iedzīvotāji ir jāsagatavo digitalizācijas sniegtajām iespējām; uzskata, ka migrācijas pamatcēloņu novēršana un dažādu veidu diskriminācijas, tostarp diskriminācijas pret sievietēm un LGBTI, izbeigšana, arī ir svarīgi 2019. gadā risināmi jautājumi;

Ilgtspējīgas nākotnes veicināšana un pastiprināta solidaritāte Savienībā un ārpus tās

Ilgtspējīga nākotne

3. uzskata, ka ES 2019. gada budžetam būtu jānostiprina visi attiecīgie instrumenti, kas paredzēti jaunatnes bezdarba novēršanai, īpaši ekonomiski atpalikušajos ES reģionos, īpašu uzmanību pievēršot uzņēmējdarbības un profesionālo prasmju un mobilitātes uzlabošanai, kvalifikācijas atzīšanai visos izglītības un profesionālās apmācības līmeņos un atbalsta sniegšanai izaugsmei, konkurētspējai, darbvietu izveidei, investīcijām infrastruktūrā, inovācijai, pētniecībai un MVU; uzsver, ka jauniešu bezdarbs, kuram ir liela sociālā ietekme, ir viena no vislielākajām problēmām Eiropas līmenī;
4. uzskata, ka ES 2019. gada budžeta prioritātēm vajadzētu būt izaugsmei, inovācijai, konkurētspējai, drošībai, cīņai pret klimata pārmaiņām, pārejai uz atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantošanu un migrācijai;
5. atbalsta plašākas iespējas jauniešiem iesaistīties solidaritātes pasākumos; prasa ātri uzsākt un rūpīgi īstenot Eiropas Solidaritātes korpusu pēc tā pieņemšanas, kas paredzēta 2018. gadā;
6. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta nopietna pieprasījuma ar ES 2018. gada budžetu saistītās samierināšanas procedūras rezultātā sākotnēji ierosinātais īpašais piešķirums Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvai (JNI) tika palielināts par EUR 116,7 miljoniem jaunu apropriāciju veidā, tā kopsummai tādējādi pieaugot līdz EUR 350 miljoniem 2018. gadā, taču norāda, ka ir jāuzlabo to līdzekļu apguve, kuru izpilde ir aizkavējusies; iebilst pret Komisijas interpretāciju, kas iekļauta pēc 2018. gada budžeta pieņemšanas veiktajā finanšu plānojuma 2019.–2020. gadam tehniskajā atjauninājumā, kurā šis līdzekļu palielinājums tiek uzskatīts par turpmākajos gados veicami apropriāciju pārceļšanu uz agrāku laiku, un sagaida, ka Komisija izpildīs Parlamentam 2017. gada samierināšanas procedūras beigās doto solījumu; sagaida, ka 2019. gada budžeta projekts apliecinās lielāku vērienu cīņā pret jauniešu bezdarbu, rodot īsto līdzsvaru starp apguves spējas faktisko attīstību šajā jomā un politisko gribu paust atbalstu šim jautājumam; atgādina par Komisijas apņemšanos ierosināt JNI finansējuma turpmāku palielinājumu, izdarot budžeta grozījumu, ja vien JNI līdzekļu apguves spēja 2018. gadā pieļaus šādu palielinājumu; uzstāj, ka dalībvalstīm un Komisijai darba, izglītības vai

apmācības piedāvājumi ir jāaskaņo ar dalībnieku profilu un darba tirgus pieprasījumu, lai panāktu dalībnieku ilgtspējīgu nodarbinātību;

7. aicina Komisiju saistībā ar 2019. gada procedūru publiskot finanšu datus par JNI īstenošanu sadalījumā pa dalībvalstīm, lai papildinātu jau publiski pieejamos paziņotos datus par kopējām izmaksām; mudina Komisiju uzlabot JNI, Eiropas Sociālā fonda un dalībvalstu valsts budžetu sinerģiju, lai nodrošinātu, ka JNI neaizstāj valsts finansējumu jauniešiem, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (jauniešiem *NEET* situācijā);
8. uzsver, ka līdz ar ES kultūras programmām *Erasmus +*, ņemot vērā tās 30. gadadienas svinības, joprojām ir nozīmīgākā programma, lai sekmētu jauniešu mobilitāti, mācītu galvenās Eiropas vērtības un ieaudzinātu tās jauniešos, ko apliecina saņemto pieteikumu skaits, kurš pārsniedz pieejamo finansējumu; uzskata, ka *Erasmus +* 2019. gada budžetu ir jāturpina palielināt (tas vismaz jādubulto), lai apmierinātu pamatoto pieprasījumu pēc šīs programmas, īpaši saistībā ar mūziklītību;
9. uzskata, ka pētniecība, konkurētspēja un MVU ir galvenie faktori, kas nodrošinās ekonomikas izaugsmi un darbvietu izveidi; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt ES uzņēmumiem, jo īpaši MVU, labvēlīgu vidi inovācijai, pētniecībai un investīcijām, lai izveidotu pasaules mērogā patiešām konkurētspējīgu ES ekonomiku; uzsver, ka ir svarīgi palielināt budžetu 1.a izdevumu kategorijā un palielināt finansējumu veiksmīgām programmām, tādām kā “Apvārsnis 2020”, un programmām, kuras atbalsta MVU, tostarp ES Uzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas programmai (*COSME*), kurā pieteikumu iesniedzēju skaits ievērojami pārsniedz finansējuma saņēmēju skaitu; uzsver, ka MVU paredzētās programmas ir svarīgi izstrādāt, ņemot vērā MVU īpašās prasības un nelielos administratīvos resursus; uzskata, ka tas ir nepieciešams, ņemot vērā strauji mainīgo un konkurences caurstrāvoto vidi, kā arī digitalizācijas izraisītās dziļās pārmaiņas visās nozarēs; atzīst, ka Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESI fondi) arī dod ieguldījumu visu šo prioritāšu īstenošanā;
10. uzsver, ka investīcijas pētniecībā un inovācijā ir priekšnosacījums tam, lai panāktu patiesu konkurētspēju Eiropas Savienībā; pauž nožēlu par to, ka satraucoši nelielā sekmīgo pieteikumu skaita dēļ ES finansējumu saņem mazāk augstas kvalitātes projektu pētniecības un inovācijas jomā; šajā sakarībā uzsver, ka ir jānodrošina atbilstošs apropriāciju apmērs pamatprogrammai “Apvārsnis 2020”;
11. uzsver ekonomikas izaugsmes iespējas, kas izriet no tehnoloģiskām pārmaiņām, un prasa, lai ES budžets pienācīgi atbalstītu Eiropas rūpniecības digitalizāciju un digitālo prasmju apguves un digitālās uzņēmējdarbības veicināšanu;
12. atzīst, ka MVU joprojām ir Eiropas ekonomikas pamats un tiem arī turpmāk būs izšķiroša loma darbvietu radīšanā un izaugsmes veicināšanā visā ES; šajā sakarībā prasa palielināt programmas *COSME* apropriācijas 2019. gadam, ņemot vērā šīs programmas panākumus;
13. atzinīgi vērtē Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) darbības pagarināšanu un līdzekļu palielināšanu, jo tā garantijas fondam ir svarīga loma investīciju nepietiekamības samazināšanā ES; atgādina, ka ESIF garantiju fonds daļēji tiek finansēts uz pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) rēķina, lai gan tās abas ir uz nākotni vērstas ilgtermiņa

programmas; atkārtoti atgādina Parlamenta izsenis pausto nostāju, ka jebkādas jaunas iniciatīvas ir jāfinansē ar jaunām apropriācijām, nevis pārceļot finansējumu, un ka esošajām programmām nodarītais kaitējums ir jānovērš ikgadējās budžeta procedūras laikā; atkārtoti norāda, ka minētajām programmām atņemtie līdzekļi būtu jāatdod pēc iespējas lielākā apmērā;

14. uzsver, ka ESIF, kura darbības laiks ir pagarināts, 2019. gadā būtu jāpanāk ievērojams progress ģeogrāfiskā tvēruma uzlabošanā, lai visiem reģioniem būtu vienlīdzīgas iespējas izmantot ES budžeta garantijas radīto sviras efektu; aicina dalībvalstis īstenot strukturālas reformas, lai uzlabotu investīciju vidi un vietējās spējas sekmīgi īstenot ESIF atbalstu visos reģionos;
15. atzinīgi vērtē dalībvalstu neseno apņemšanos īstenot atjauninātu ES aizsardzības programmu, kuras mērķis ir veicināt gan stingro, gan maigo varu, un uzskata, ka tā ir atbilstoša reakcija uz iedzīvotāju bažām par drošību, ņemot vērā pieaugošo globālo nestabilitāti, kuru saasina jauna veida apdraudējumi; atbalsta Komisijas neseno iniciatīvu sākt īstenot Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstības programmu (*EDIDP*) kā pirmo posmu Eiropas Aizsardzības fonda izveidē; prasa finansēt (*EDIDP*) tikai no nepiešķirto līdzekļu rezervēm un/vai īpašajiem instrumentiem, nevis pārceļot līdzekļus no esošām programmām;
16. uzsver, ka iekšējās drošības garantijai arī turpmāk jābūt vienai no Savienības galvenajām prioritātēm, un prasa palielināt finansējumu šai attīstībā esošajai politikas jomai; ir pārliecināts, ka ES ir jāpalielina ieguldījums savu robežu stiprināšanā un pārvaldībā, ciešākas sadarbības nodrošināšanā starp tiesībaizsardzības iestādēm un valstu iestādēm, kā arī cīņā pret terorismu, radikalizāciju un organizēto noziedzību, ieviešot atbilstošu un modernu digitālās informācijas sistēmu; šajā ziņā uzsver Iekšējās drošības fonda (ISF) nozīmi un nepieciešamību atbilstoši finansēt aģentūras, kas darbojas robežu, drošības un tiesiskuma jomā; atgādina, ka šī instrumenta 2018. gada finansējums tika ievērojami samazināts;
17. prasa palielināt finansējumu, lai apkarotu radikalizāciju, kas Savienībā vairo vardarbīgu ekstrēmismu; uzskata, ka šo mērķi var sasniegt, sekmējot integrāciju un apkarojot diskrimināciju, rasismu, ksenofobiju, fundamentālismu, naida runu un rakstisku naida kurināšanu;
18. atzinīgi vērtē Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda (*AMIF*) ieguldījumu; prasa 2019. gadā piešķirt šim fondam atbilstošu budžetu, lai atbalstītu patvēruma meklētāju cieņpilnu uzņemšanu dalībvalstīs, taisnīgas atgriešanās stratēģijas, pārmitināšanas programmas, likumīgas migrācijas politiku un trešo valstu valstspiederīgo efektīvas integrācijas veicināšanu, kā arī apkarotu neatbilstīgu migrāciju; atkārtoti apstiprina — lai izskaustu migrantu un bēgļu krīzes pamatcēloņus, ir svarīgi, lai būtu pieejami īpaši tam paredzēti finanšu līdzekļi; šajā nolūkā uzsver, ka no ES budžeta ir jāfinansē pasākumi migrantu izcelsmes valstīs un bēgļus uzņemošajās valstīs, tostarp — bet ne tikai — pasākumi, kas paredzēti nabadzības, bezdarba, izglītības un ekonomisko problēmu, kā arī nestabilitātes novēršanai;
19. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu, kurš ES līmenī paustu finansiālu solidaritāti terora aktos cietušajiem un viņu ģimenēm;

20. atgādina ES aģentūru nozīmi ES leģislatīvo prioritāšu īstenošanā un līdz ar to ES politikas mērķu sasniegšanā, piemēram, saistībā ar konkurētspēju (nodarbinātība, ilgtspējīga izaugsme, Enerģētikas savienība), migrāciju (patvērumš, pārrobežu pārvaldība), pamattiesību aizstāvību (datu aizsardzība) un drošību (kibernoziedzība, narkotikas, krāpšana, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, terorisms, tiesu iestāžu sadarbība, policijas sadarbība, atbalsts lielapjoma informācijas sistēmām); sagaida, ka sarunās par 2019. gada budžetu tiks panākts reālistisks un atbilstošs darbības un administratīvais finansējums ES aģentūrām un citām ES struktūrām, lai tās varētu tikt galā ar saviem pienākumiem, tostarp aizvien daudzskaitlīgākajiem uzdevumiem un darba slodzes palielināšanos; prasa piešķirt atbilstošus resursus, lai nodrošinātu Eiropas Prokuratūras pienācīgu ieviešanu un darbību; vispārīgāk prasa rūpīgi izvērtēt visu aģentūru stratēģiskās intereses un uzdevumus un iespējas grupēt aģentūras pēc to uzdevuma un darbības rezultātu stratēģiskās specifikas; atkārtoti norāda, ka 2018. gads ir pēdējais gads, kurā tiek īstenots darbinieku skaita samazinājums par 5 % un tiek izmantots tā dēvētais pārdales fonds; sagaida, ka Komisija un Padome 2019. gada budžetā neturpinās samazināt aģentūrām paredzētos resursus;
21. uzskata, ka laikā, kad galvenie dalībnieki, piemēram ASV, nevēlas pildīt savas saistības cīņā pret klimata pārmaiņām saskaņā ar Parīzes nolīgumu, 2019. gada budžetam ir nepārprotami jānodrošina ES vadošā loma šajā cīņā, kas ir viens no lielākajiem izaicinājumiem mūsu paaudzei, sniedzot papildu finanšu atbalstu tādām iniciatīvām kā *LIFE* klimata pasākumu programmai, *ECOPOTENTIAL* un *Clean Sky*; uzsver, ka šajā nolūkā radušies izdevumi būtu jāuzskata par ilgtermiņa investīcijām, nevis izmaksām, un ka gan Eiropas Revīzijas palāta, gan Ekonomikas un finanšu padome ir apliecinājušas, ka ES nenasniedz savu klimata pasākumu finansēšanas mērķrādītāju; prasa Komisijai īstenot Parīzes nolīguma mērķus un ES ilgtermiņa mērķus klimata jomā, sasniedzot pašreizējā DFS (2014–2020) noteikto 20 % izdevumu mērķrādītāju izdevumiem klimata jomā; šajā sakarībā uzsver, ka 2019. gada ieguldījumam būtu ievērojami jāpārsniedz vispārējais mērķrādītājs, lai kompensētu mazākos piešķirumus DFS pirmajos gados, un ka klimata pārmaiņu jautājumu iekļaušanas mehānisms būtu pilnībā jāoptimizē;

Solidaritātes pastiprināšana sociālu, teritoriālu un globālu problēmjaudājumu risināšanai

22. uzskata, ka ES budžetam būtu jāpapildina dalībvalstu centieni tādās jomās kā bezdarbs un veselības aprūpe, atvēlot atbilstošu finansējumu programmām, kuras paredzētas cīņai pret nevienlīdzību un nabadzības smagāko formu mazināšanai, it sevišķi visizolētāko un neaizsargātāko iedzīvotāju grupu, īpaši bērnu, gadījumā, un kas nodrošina iedzīvotājiem iespēju apgūt prasmes, kas vajadzīgas, lai pielāgotos digitalizācijai;
23. prasa pastiprināt atbalstu Savienības programmām, kuras sekmē izaugsmi un ilgtermiņa kvalitatīvu darbvietu izveidi, īpaši jauniešiem, papildinot dalībvalstu centienus garantēt daudzveidīgu profesionālo kvalifikāciju, nevis agrīnu specializāciju, tādējādi palielinot noturību un nodrošinot iekļaušanos sabiedrībā, vienlaikus risinot tādus jautājumus kā demogrāfiskā regresija, kvalificēta darbaspēka trūkums atsevišķās nozarēs un labklājības sistēmu ilgtspējība; norāda, ka varētu būt lietderīgi apsvērt iespēju izstrādāt īpaši pielāgotus pasākumus nozarēm un/vai reģioniem, kuriem ir īpašas problēmas vai kuri ir kļuvuši daudz neaizsargātāki;
24. atgādina par sabiedrības ievērojamo novecošanos un to iedzīvotāju, sevišķi vecu cilvēku, skaita pieaugumu, kuriem nepieciešama īpaši pielāgota aprūpe; aicina Komisiju

ieviest papildu atbalsta pasākumus, lai risinātu demogrāfiskās problēmas, un atkārtoti pauž atbalstu tādām iniciatīvām kā ciemati cilvēkiem ar demenci, kur pienācīga aprūpe tiek nodrošināta jau agrīnā posmā;

25. uzskata, ka diskriminācija dzimuma dēļ, jo īpaši darba tirgū, ne tikai ir pretrunā ES vērtībām, bet ir arī nopietns šķērslis ekonomikas izaugsmei, jo attur sievietes no iesaistīšanās lietderīgā nodarbinātībā; uzsver svarīgo ieguldījumu, ko sieviešu iespēju veicināšana sniedz tādu sabiedrību izveidē, kuras ir iekļaujošākas, vienlīdzīgākas un miermīlīgākas un kuru izaugsme ir ilgtspējīgāka; sagaida, ka 2019. gada budžets atbalstīs sieviešu uzņēmējdarbību un veicinās sieviešu piekļuvi ES finansējumam, piemēram, programmās *COSME* un “Apvārsnis 2020”, kā arī paplašinās kohēzijas politiku, atbalstot tālākas investīcijas izglītībā un bērnu aprūpes un veselības aprūpes infrastruktūrā, tādējādi palīdzot sievietēm saskaņot privāto un darba dzīvi;
26. atkārtoti pauž bažas par kavējumiem kohēzijas politikas, kas ir ES teritoriālās solidaritātes izpausme un galvenā ES investīciju politika, īstenošanā, tomēr norāda, ka 2017. gads bija pirmais gads, kad paātrinājās ESI fondu programmu īstenošana, un sagaida, ka šī tendence turpināsies arī 2018. un 2019. gadā; uzskata, ka būtu jānodrošina pietiekams maksājumu apmērs, lai īstenošana noritētu netraucēti;
27. atgādina Savienības būtisko ieguldījumu, lai sekmētu mieru un samierināšanos Īrijā, jo īpaši izmantojot programmas *PEACE* un *INTERREG*, kas paredzētas Ziemeļīrijai un dienvidu pierobežas apgabaliem; prasa pilnībā ievērot iepriekš uzņemto saistību kopumu, kā Lielās piektdienas vienošanās gadījumā, attiecībā uz tiesiskuma un demokrātijas respektēšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt atbalstu miera procesam, arī turpmāk finansējot *PEACE* un saistītās programmas;
28. norāda, ka kopējā lauksaimniecības politika (KLP) ir viens no Eiropas integrācijas balstiem, kas daudzus gadus ir nodrošinājis nekaitīgas, augstvērtīgas pārtikas piegādi Eiropas iedzīvotājiem, lauksaimniecības vienotā tirgus pienācīgu darbību un lauku reģionu ilgtspēju; atgādina, ka KLP finansējums jo īpaši sekmē ES lauksaimniecības rentabilitāti un stabilitāti;
29. aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt lauksaimniekus visā Eiropā, lai viņi varētu tikt galā ar negaidītu tirgus nestabilitāti un nodrošināt nekaitīgas un kvalitatīvas pārtikas krājumus; prasa pievērst atbilstīgu uzmanību maza mēroga lauku saimniecībām un maza mēroga zvejniecības uzņēmumiem;
30. uzskata, ka reģionalizācijai un sociālekonomiskajiem mērķiem ir jāieņem nozīmīgāka vieta kopējā zivsaimniecības politikā un ka Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda darbības joma ir jāpaplašina; aicina Komisiju atvieglot piekļuvi finansējumam un vienkāršot ar finansējumu saistītās procedūras; pauž īpašas bažas par iespējamo negatīvo ietekmi, ko Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES varētu radīt zvejniecības nozarē, jo īpaši kaimiņos esošajās piekrastes dalībvalstīs;
31. atzinīgi vērtē priekšlikumu paplašināt Savienības civilās aizsardzības mehānisma darbības jomu un stiprināt šo mehānismu; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi stiprināt civilās aizsardzības mehānismu, lai Savienības līmenī nodrošinātu ātrāku un saskaņīgāku reakciju civilās aizsardzības jomā ar mērķi Savienībā un ārpus tās novērst dabas un cilvēku darbības izraisītas katastrofas, sagatavoties tām un reaģēt uz tām;

32. sagaida, ka budžeta izpildes gaitā esošās procedūras un pasākumi tiks pastiprināti, ņemot vērā radušos resursu ierobežojumus un aicinājumus ES uzņemties lielāku atbildību, lai nodrošinātu finanšu saistību savlaicīgu un rentablu izpildi;
33. uzskata, ka ES aģentūrām, programmām un politikas virzieniem, kas nodrošina vai ir saistīti ar migrācijas un bēgļu plūsmu pārvaldību un robežkontroli, būtu jāpiešķir atbilstoši finanšu resursi un cilvēkresursi pašreizējās bēgļu krīzes novēršanai, saistībā ar kuru arī no dalībvalstīm tiek gaidīta atbildības uzņemšanās saskaņā ar sloga sadales principu un Ženēvas konvencijām; pauž pārlicību, ka ES, lai rastu ilgtermiņa risinājumu, būtu jāapliecina arī ārēja solidaritāte, veicinot mieram un labklājībai labvēlīgus apstākļus izcelsmes valstīs, šajā nolūkā lielāku uzmanību pievēršot investīcijām un attīstības politikai un īpaši izmantojot Eiropas Fondu ilgtermiņai attīstībai (EFIA), attīstības sadarbības instrumentu (ASI) un humānās palīdzības instrumentu; atzīst attīstības politikas nozīmi un īpašo vērtību, ko pastiprina tādas prioritātes kā nabadzības izskaušana, izglītība, veselības aprūpe un ekonomikas attīstība; uzsver, ka ir jāatbalsta *UNRWA* darbības un programmas; uzsver, ka viens no nosacījumiem stabilitātes un labklājības saglabāšanai Eiropas Savienībā ir ES kaimiņreģiona stabilitāte; tāpēc aicina Komisiju nodrošināt, ka par prioritāti tiek uzskatītas investīcijas ES kaimiņreģionā, lai atbalstītu centienus risināt galvenās problēmas, ar kurām saskaras šis reģions, tādas kā migrācija, bēgļu problēmas, attīstība dienvidu kaimiņreģionā un nestabilitāte austrumu kaimiņreģionā, ko daļēji nosaka Krievijas ārpolitika, kura neatbilst starptautiskajām tiesībām un demokrātijas un cilvēktiesību standartiem; uzsver, ka jaunās politikās prioritātes un nākamie ES risināmie jautājumi, piemēram, drošība un aizsardzība, būtu jāfinansē ar jaunām apropriācijām, nevis samazinot līdzekļus pašreizējiem politikas virzieniem un programmām, kas ir gan sekmīgas, gan svarīgas, piemēram, attīstība un humānā palīdzība un kaimiņattiecību politika; turklāt uzsver, ka drošības un attīstības politika savstarpēji ietekmē viena otru un ka abas šīs politikas ir svarīgi nosacījumi, lai izveidotu funkcionētspējīgu valsti, kā arī funkcionētspējīgas, korupcijas neskartas administratīvās struktūras un minimālos standartus sociālajā, veselības un ekonomikas jomā;
34. atkārtoti pauž nostāju, ka budžeta satelītmehānismi, piemēram, trasta fondi un citi līdzīgi instrumenti, apiet budžeta procedūru, mazina budžeta pārvaldības pārredzamību un ierobežo Parlamenta tiesības faktiski īstenot izdevumu parlamentāro uzraudzību; tādēļ uzskata, ka šie pēdējos dažos gados izveidotie ārējie instrumenti ir jāiekļauj Savienības budžetā un ka ir jārod alternatīvi risinājumi, kas ļautu Savienībai ātri reaģēt uz ārkārtas situācijām un pēckrīzes situācijām starptautiskā mērogā;
35. uzsver, ka Pirmspievienšanās palīdzības instrumentam (*IPA*), sasniedzot arī citus mērķus, galvenokārt būtu jāatvieglo politisko un ekonomisko reformu īstenošanu paplašināšanās procesā iesaistītajās valstīs; šajā kontekstā aicina Komisiju 2019. gada budžeta priekšlikumā turpināt *IPA* finansējuma izvērtēšanu, ņemot vērā politiskās situācijas pasliktināšanos Turcijā, kā arī neatliekamo nepieciešamību novērst pieaugošo radikalizāciju Balkānu valstīs;

Ar 2019. gada procedūru saistītās cerības

36. aicina Komisiju turpināt darboties kā godīgam starpniekam ikkatrā procedūras posmā, uzticīgi un precīzi īstenojot budžeta lēmēj institūcijas lēmumus;

37. atzinīgi vērtē to, ka pēc DFS vidusposma pārskatīšanas un pretēji Padomes 2018. gada 20. februāra secinājumiem par budžeta pamatnostādņem 2019. gadam 2018. gada budžeta procedūra apliecināja, ka budžeta lēmējinstītūcija var pilnībā īstenot savas prerogatīvas, lai noteiktu ES budžeta apmēru un saturu, izmantojot ikgadējo budžeta procedūru;
38. uzskata, ka Parlamentam kā vienai no budžeta lēmējinstītūcijas iestādēm, ko tieši ievēlējuši iedzīvotāji, būtu jāpilda savs politiskais uzdevums un jāizvirza priekšlikumi izmēģinājuma projektiem un sagatavošanās darbībām, paužot savu politisko skatījumu par nākotni; šajā sakarībā apņemas ierosināt izmēģinājuma projektu un sagatavošanās darbību kopumu, kas tiks izstrādāts, cieši sadarbojoties ar katru no komitejām, lai rastu pareizo līdzsvaru starp politisko gribu un tehniskajām iespējām, kuras novērtējusi Komisija;
39. sagaida, ka sarunas par 2019. gada budžetu būs balstītas uz kopīgām politiskajām ambīcijām un solidaritāti un tajās tiks ņemta vērā ES programmu un politikas virzienu pievienotā vērtība; uzskata, ka šo mērķi var sasniegt tikai tad, ja sarunās iesaistītās puses tiek laicīgi informētas viena par otras nostāju, sāk sarunas pēc iespējas agrāk un ir gatavas kompromisam;

o

o o

40. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai.